

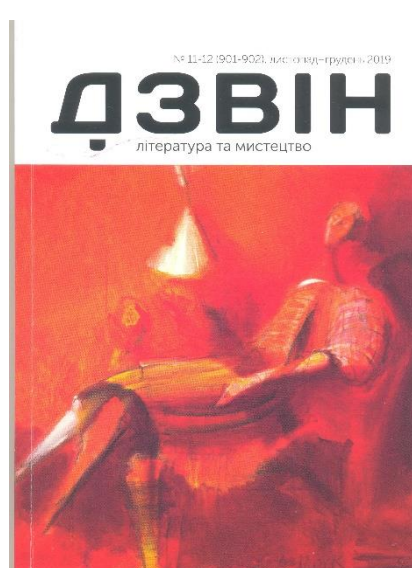
Сучасність на папері

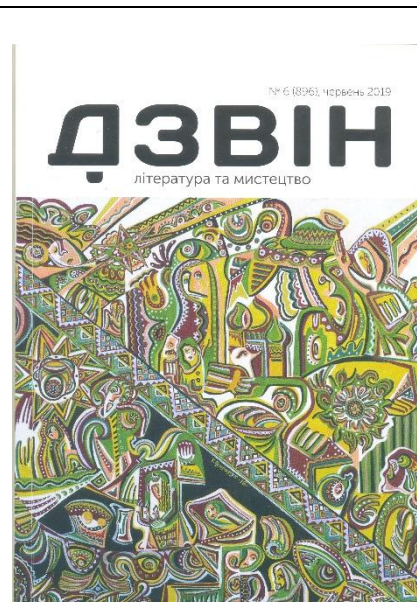
Одні з найважливіших і найшляхетніших традицій, що склалися в редакції журналу «Дзвін» в останні роки – двічі на рік (у березні і вересні) віддавати сторінки журналу творчій молоді. Журнальні сторінки, створені молодими і зовсім юними, вражають первозданною свіжістю сприйняття навколишнього світу, неординарним поглядом на буденні явища і проблеми, індивідуальним глибинним розумінням суті речей і внутрішніми переживаннями. Цей №9 журналу «Дзвін» за вересень 2019 р. – уже шостий молодіжний номер. Тут опублікований історико-пригодницький роман «Нехай лихо спить» Юрія Коцегуба (диплом Міжнародного конкурсу рукописів прози у Львові «Крилатий Лев»), новели молодих прозаїків та твори дебютантів.

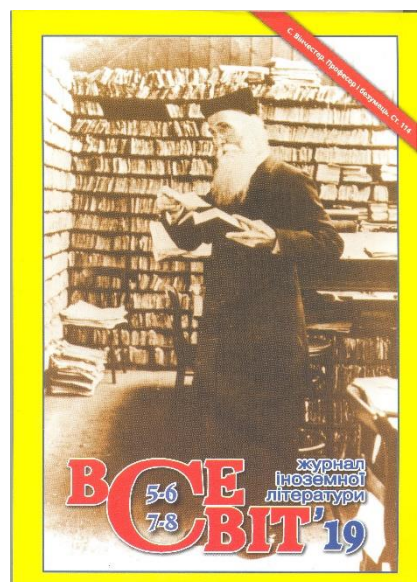
Повість Валентини Ермолової «Наш дивний, дивовижний, дикий світ» (журнал «Радуга», №5–6 за 2019 р.) – про наше сьогоднішнє. Авторка присвятила свою книгу журналістам незалежної України, які загинули за свободу слова. Головний герой повісті – журналіст Назар – помирає від кулі найнятих кілерів, бо його стаття зачепила чийсь олігархічні інтереси. І це не авторський задум. Це списана з сьогоднішнього життя одна із історій про журналістів, убитих, підірваних, облитих сірчаною кислотою. Змальовуючи такий складний, суперечливий світ, автор намагається знайти в житті позитивні сенс і цінності, щоб після прочитання повісті у читачів залишилася надія на добро у нашому світі.

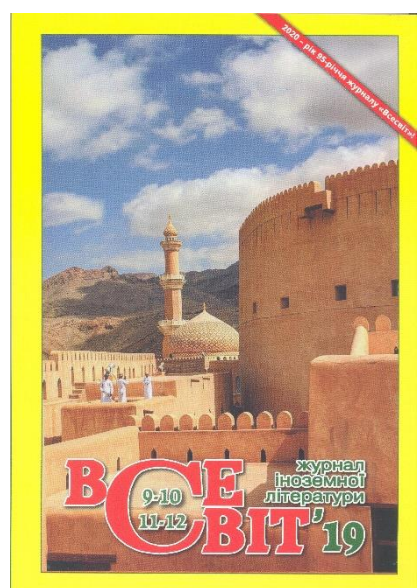
За свій роман «Розплата» (журнал «Дзвін», №11–12 за 2019 р.) письменник Зіновій Легкий отримав диплом і спеціальну відзнаку під назвою «Сеньйор» IV Міжнародного літературного конкурсу рукописів прози «Крилатий Лев» –2019. Автор розповідає про події з сучасного життя карпатської глибинки – Міжгір'я та його історії. А ще за сюжетною канвою – персонажі, люди з їх поняттями про честь і зраду, ненависть і прощення, з гіркотою від поразок мстивої долі, яка підготувала одній з героїнь роману (бранці випадку) найлютішу в'язничну камеру, звану самотою. У кінці роману зустрічаються найрідніші люди, розведені відстанню і часом.

Повість «...І день прожити...» (журнал «Дзвін», №6 за 2019 р.) письменника Дмитра Кешелі із Закарпаття входить до його циклу «Родаки». У ній колоритно зображені люди його краю і загадкові сили, на яких тримається життя. Автор показує буденне життя людей в селі на Закарпатті з його проблемами, внутрішній світ своїх мудрих земляків. Все це побачене тривожним серцем хлопчика, який весело і трагічно переживає все, що трапляється з близькими і рідними йому людьми. Повість захоплює своїм колоритом закарпатського краю, мовою, гумором.

У журналі «Всесвіт», №5–6–7–8 за 2019 р. опубліковане оповідання «Дніпрові кручі» Костянтина Паустовського українською мовою. Це чудове оповідання було дарунком ювіляру – 60-річному Олександрові Довженку. Влітку 1954 року Костянтин Паустовський відпочивав і рибалив на Дніпрі: за 40 км від Києва на хуторі Плюти. Про красу природи і людського життя, про життєву мудрість старого рибалки і філософа «діда» Миколи, як символа народної мудрості, просто і талановито розповів К. Паустовський.

У журналі «Всесвіт» №9–10–11–12 за 2019 р. опубліковані оповідання таджикського письменника Бахманьйор (Аміні Бахманьйор Арабзода) «Жили-були в Сармадеху». Автор закінчив у 1977р. факультет сходознавства Таджикського університету. Працював у низьці літературних газет і журналів, а зараз є заступником голови редактора журналу «Голос Сходу». Бахманьйор пише про своїх земляків: людей різних за віком і професією та вподобаннями. Але в природі цих людей прихована невловима і незрозуміла сила і мудрість: сила допомагає переживати життєві проблеми і, зокрема горе; а мудрість додає людям змогу жити чесно і щиро.